Skrytá história štyridsiateho verša - číslo tridsaťštyri

Ezechiel číslo pätnásť

Jeff Pippenger
2026-10-28

Päť skrytých mesiacov

Posolstvo islamu, ako ho predstavuje desiaty verš, predložil Josiah Litch v roku 1838 v súvislosti s časovým údajom uvedeným v pätnástom verši. V tom čase boli niektoré prvky proroctva Litchovi ešte skryté. Do 1. augusta 1840 už Litch uverejnil podrobnejší výklad založený na tom, čo mu bolo po roku 1838 zjavené z posolstva o „piatich mesiacoch“. V roku 1838 bola časť posolstva o „piatich mesiacoch“ z deviatej kapitoly Zjavenia Litchovi skrytá. Skrytá časť proroctva o piatich mesiacoch bola Litchovi odpečatená pred rokom 1840 a toto odpečatenie viedlo k prejaveniu Božej moci od roku 1840 do roku 1844.

Päť mesiacov uvedených v piatom verši bolo skrytých až do roku 2026. Keď Alžbeta po piatich mesiacoch vyšla z ústrania, pripojila sa k nej Mária. Mária spája päť mesiacov ukrývania sa s podobenstvom o desiatich pannách, pretože na rozdiel od Alžbety bola Mária tehotnou pannou, kým Alžbeta bola tehotnou ženou, ktorá už prekročila vek, v ktorom ženy môžu rodiť deti. Obe narodenia boli svojím spôsobom zázračné, ale Mária bola panna. Všetci proroci hovoria o konci sveta a panny posledných dní, ktoré predstavuje Mária, sú tými piatimi múdrymi pannami, ktoré tvoria filadelfské hnutie tretieho anjela a ktorých počet je stoštyridsaťštyritisíc. Alžbeta a Mária sa stretávajú v šiestom mesiaci, po piatich mesiacoch Alžbetinho ukrývania sa. Päť mesiacov uvedených v piatom verši bolo skrytých až do roku 2026.

Keď sa narodil Ján, Mária sa vrátila do Nazareta a Zachariáš už nebol nemý. Mária bola s Alžbetou až do zatvorenia dverí pri nedeľnom zákone, keď prehovorí proroctvo. Zachariáš je medzníkom alfa, ktorý je zbavený reči, a zároveň medzníkom omega, ktorý prehovorí pri narodení svojho syna. Zachariáš je na začiatku i na konci a predstavuje prvého aj tretieho anjela. Alžbeta je posolstvom druhého anjela a Mária je posolstvom polnočného volania, ktoré sa pripája k Alžbete na konci piatich mesiacov ukrývania sa.

Noemova osemčlenná rodina bola päť mesiacov ukrytá v arche a potom archa spočinula na vrchu Ararat. Polnočné volanie sa v Exeteri pripojilo k druhému anjelovi a pokračovalo až do chvíle, keď sa 22. októbra 1844 zavreli dvere, čím sa naplnilo podobenstvo o desiatich pannách. Mária sa v Exeteri pripojila k Alžbete a zotrvala pri nej až do Jánovho narodenia.

Posolstvo, ktoré bolo v roku 1838 pred Litchom skryté, bolo posolstvom „piatich mesiacov“. Skrytie piatich mesiacov je znázornené ôsmimi ľuďmi v korábe; je to Alžbeta, ktorá sa skrýva počas prvých piatich mesiacov svojho tehotenstva. Bol to Pán, kto v roku 1838 držal Svoju ruku nad piatimi mesiacmi, až kým Svoju ruku z piatich mesiacov neodňal, čím Litchovi umožnil

zverejniť dátum desať dní pred jeho naplnením. Keď sa v posledných dňoch odpečatí posolstvo piatich mesiacov, tak ako sa teraz predkladá, nachádzate sa v šesťdňovom období táborového zhromaždenia v Exeteri od 12. do 17. augusta 1844, po ktorom nasledovalo šesťdesiatšesť dní až do zatvorenia dverí 22. októbra 1844. Bolo to sedemdesiatdva dní, ale keď sa usporiadajú do prorockej línie a potom sa vyčlenia medzníky, možno vidieť, že znamením obliehania, znázorneným táborovým zhromaždením v Exeteri, bolo šesť dní, po ktorých nasledovalo šesťdesiatšesť dní až do zatvorenia dverí. Z prorockého hľadiska je toto obdobie znázornené ako 6 6 6.

Dejiny obliehania, znázornené obdobím od Exeteru do 22. októbra, predstavuje Lámech zo šiesteho pokolenia Kainovho rodu. Dvere sa zatvoria hneď po odpečatení proroctva o piatich mesiacoch. Zatvárajú sa postupne, no v prípade adventizmu sa tento proces začal 11. septembra a končí sa obliehaním. Keď nastane obliehanie, prejavíte charakter buď Lámecha z Kainovho rodu, alebo Lámecha zo Šétovho rodu. Číslo týchto dejín je v prípade Lámecha z Kainovho rodu 6 6 6 a v prípade Lámecha zo Šétovho rodu a víťaznej cirkvi 7 7 7.

Prejavovanie sa dvoch charakterov, ktoré predstavujú dvaja Lámechovia a čísla 666 alebo 777, sa začína udalosťami, ktoré upriamujú pozornosť verejnosti na adventizmus, keď vyvstáva otázka, prečo adventisti mlčali o varovaní týkajúcom sa ohnivých gúľ v Nashville. Stupňujúci sa spor sa stáva názornou ukážkou predchádzajúcou zatvoreniu dverí čoskoro prichádzajúceho nedeľného zákona, pričom jej predobrazom boli zvieratá vystupujúce po rampe do korábu. Predobrazom tohto stupňujúceho sa názorného varovania bola aj Eliášova skúsenosť na vrchu Karmel a milleritské hnutie z roku 1844.

Prorocká štruktúra obliehania

Prorocká štruktúra obliehania, ktoré sa končí zničením mesta, predstavuje časové obdobie, ktoré sa začína znamením a končí sa znamením. Predstavuje časové obdobie i časový okamih. Obdobie formovania obrazu je znázornené rozličnými spôsobmi. Každá prorocká štruktúra tohto druhu v inšpirovanom svedectve je predobrazom obdobia skúšky obrazom šelmy, ktoré vrcholí znamením šelmy.

> „‚Obraz šelmy‘ predstavuje tú formu odpadlíckeho protestantizmu, ktorá sa vyvinie, keď sa protestantské cirkvi obrátia na svetskú moc so žiadosťou o pomoc pri presadzovaní svojich dogiem. ‚Znamenie šelmy‘ treba ešte definovať.“ Veľký spor vekov, 445.

Toto časové obdobie predstavuje utváranie obrazu pre šelmu i obrazu šelmy; znamenie šelmy sa vynucuje vtedy, keď obraz, ktorý sa postupne utváral, dospeje do štádia, v ktorom môže svojím prehovorením ustanoviť nedeľný zákon. Znamenie autority Ríma predobrazil Nabuchodonozor pri zničení Jeruzalema. Či už ide o Babylon, alebo o Rím, štruktúra obliehania zdôrazňuje kráľa severu v posledných dňoch. Orhanovo obliehanie od roku 1333 do roku 1337 a štyri roky od 27. júla 1449 do obliehania Konštantínopola v roku 1453 nielen predobrazujú obdobie od 11. augusta 1840 do 22. októbra 1844, ale tieto obliehania zároveň zdôrazňujú úlohu islamu ako detí východného vetra biblického proroctva. Tému kráľa severu (Babylona alebo Ríma) a východného vetra predstavujú „zvesti od východu a od severu“ v Danielovi 11:45.

> Ale zvesti z východu a zo severu ho znepokoja: preto vytiahne s veľkou zúrivosťou, aby hubil a úplne vyhladil mnohých. Daniel 11:44.

Štyri roky od 27. júla 1449 do obliehania Konštantínopola v roku 1453 nielenže vymedzujú štvorročné obdobie, ale v spojení so smrťou Jána Palaiologa v roku 1448 je toto obdobie vyjadrené aj piatimi rokmi.

Táto štruktúra je znázornená pri oboch zničeniach Jeruzalema aj pri Noachovej potope. Je prítomná pri prvej Pasche v Egypte, keď sa vyžadovalo, aby hubiaci anjel videl znamenie krvi na dverách, ktoré viedli faraóna a jeho vojsko do mora, až kým neboli uvoľnené východné vetry a vody nezavreli vstupné dvere do zasľúbenej zeme. Táto štruktúra je prítomná v dejinách cirkvi v Pergame označovaných ako alfa, od roku 313 až po prvý nedeľný zákon v roku 321, a v dejinách Pergamu označovaných ako omega, od Justiniánovho dekrétu z roku 533 až po nedeľný zákon z roku 538. V prípade Pergamu je znamením buď edikt, alebo dekrét, no oba otvárajú obdobie, ktoré vrcholí nedeľným zákonom.

Štruktúra Ezechielovho obliehania a zničenia Jeruzalema zahŕňala obdobie od roku 587 pred Kr. do roku 586 pred Kr.: dva roky pri inkluzívnom počítaní času a 1,5 roka pri exkluzívnom počítaní času. Ďalšiu prorockú štruktúru obliehania takisto predstavujú dva roky v rámci ťaženia pri Paniu, ktoré zahŕňalo bitku pri Paniu v roku 200 pred Kr. a obliehanie Sidonu v roku 198 pred Kr. Smrť Ezechielovej manželky zodpovedá smrti Lámecha, smrti Jána Palaiologa a bitke pri Paniu.